

politiske Kamp. — Til Trods for at Folketinget paa mange Maader har vist mig megen Imødekommen, er mit Haab dog paa dette Omraade blevet stuet. Ordføreren for Finansudvalget paapegede, at Partiets Program og det Formaal, Bølgernes havde haft ved at sende Medlemmerne ind i Tinget, nødvendiggjorde, at man nedsatte de militære Bevillinger saa vidt som mulig, dog med al Hensyntagen til de bestaaende Love, og hvad der ved disse forudsættes for at kunne holde det hele i Gang. Jeg havde haabet, at mine Bemærkninger i Folketinget tilstrækkelig havde overtydet Tinget om, at netop disse Forbringinger ikke ere fyldestgjorte ved de stærke Bølginger, som Folketingets Flertal har foretaget; men desværre er mit Haab blevet stuet, og naar Ordføreren udtalte, at det var vanskeligt at imødegaa mine særlig sagkyndige Bemærkninger, saa var det jo kun en saare ringe Trøst for mig; men det bestræber dog alid mit Haab om, at det skal lykkes at overbevise dette høje Ting om, at jeg har haft fuld Høje til at udtale, at de store Medfølelser ikke uden væsentlig Skade kunne taales. — Jeg skal herefter kortelig omtale de Bøfter, som jeg maa tilslade mig at stille Endringsforslag om, idet jeg i det hele maa henvise til de Bemærkninger, jeg fremsatte ved Finanslovens anden Behandling i Folketinget.

Til Fæstningsartilleriets Skydeøvelser har jeg forlangt 5,000 Kr. Naar Hærloven giver os et Fæstningsartilleri af en vis bestemt Størrelse, saa forekommer det mig, at det naturligt maa være Meningen dermed, at dette Fæstningsartilleri skal uddannes paa en fuldt forsvarelig Maade. Naar nu alle Autoriteter, der have dermed at gøre, over for mig udtale, at den vigtigste Del af Uddannelsen, nemlig Uddannelsen i Skydning, ikke sker i det Omfang, som er nødvendigt, saa synes jeg, at der her ifølge Folketingets Ordførers Udtalelse var et Punkt, hvor det var rigtigt at imødekomme Krigsministeriet. — Paa samme Maade gaar det med andre 5,000 Kr., som jeg har forlangt til Tøjhuset og Laboratoriet. Herde Medlemmer ville erindre, at ved Hærloven bleve de værnepligtige Arbejders Antal betydelig indskrænket, og det har været nødvendigt at erstatte dem med lejet Arbejdskraft. Naar nu Direktøren for den tekniske Tjeneste over for Krigsministeriet udtaler, at han meget maa befrygte, at Materiellet ikke kan holdes i forsvarelig Orden, saa forekommer det mig, at her er et Punkt, hvor man nødvendigvis maa give en forøget Bevilling. — Paa samme Maade gaar det ogsaa med Bygningsforanstaltninger. Paa Konto M har der i en

Narrække til større Vedligeholdelsesarbejder været bevilget i Gennemsnit ca. 73,000 Kr. I Fjor blev denne Post nedsat til 56,000 Kr. Ingeniørkorpsen mener ikke at kunne vedligeholde Bygningerne paa en forsvarelig Maade for mindre end ca. 70,000 Kr., og derfor har jeg troet det rigtigt at fastholde denne Sum. — Jeg vil indrømme, at det forholder sig paa en noget anden Maade med Hensyn til en anden Post, nemlig en Bevilling til Militærarbejdere til Fodfolkets Fægtningsfkydning. Der foreligger i Hærloven ikke et Ord om denne Sag, men jeg har af døde Krigsminister Thomsens Ord for, at det er ved en ren Forglemmelse, at der ikke er sat noget ind i Hærloven derom. Man tænkte ikke paa, at Novemberholdet gif bort ved den forandrede Hærlov, og naar Sagen forholder sig saaledes, forekommer det mig dog, at der foreligger en moralsk Berettigelse for Fodfolket, der blev stærkest medtaget ved den ny Hærlov, til at saa sit Ønske opfyldt om at saa denne Hjælp ved Fægtningsfkydeøvelserne, da Ønsket jo kun viser den Interesse, bort Hovedbaaben har for sin Tjeneste. — Jeg skal endnu kun berøre, at jeg ogsaa har anmodet om 800 Kr. som Tillæg til en Departementschef i Krigsministeriet. Hermed forholder det sig saaledes, at da jeg var bleven Minister, skønnede jeg ikke rettere, end at Oberst Meyer af Artilleriet var den ubetinget mest kvalificerede Mand til at blive Departementschef. Han havde den Gang 6,000 Kr. i Gage. Jeg talte med Manden derom, og han erklærede sig villig til at ville være Departementschef, og jeg lovede, at jeg for Rigsdagen skulde indbringe et Forslag om et personligt Tillæg for ham af 800 Kr. Jeg troede, at det var rigtigt, ikke blot for min egen Skyld, men ogsaa for min eventuelle Eftermands, at have den mest kvalificerede Mand i denne Stilling, og jeg var derfor glad over, at Obersten gif ind paa at tage Posten paa dette Vilkaar. Jeg vilde ikke betragte det, som om jeg havde opfyldt mit Øfte til Obersten fuldtud, naar jeg ikke ogsaa bragte denne Sag frem for dette høje Ting.

Paa mit ekstraordinære Budget er den første Post, jeg tillader mig at stille Endringsforslag om, 35,000 Kr. til Brisantgranater. Med Hensyn til denne Post skal jeg udtale, at det er den overordentlig store Betydning, som Brisantgranater efter alle militæres Mening have, der gør, at jeg tror, at det ikke kan forsvares ikke at tilvejebringe en rimelig Beholdning af disse Projektiler for Søbefægtningen. De tre næste Bøfter, jeg agter at søge paa Finansloven, er 25,000 Kr. til Omdannelse af 30 Bds.